DOSAR NR.864/2/2013 R O M Â N I A

CURTEA DE APEL BUCUREŞTI

SECŢIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL

SENTINŢA CIVILĂ NR.1193

ŞEDINŢA PUBLICĂ DIN DATA DE 02.04.2013

CURTEA COMPUSĂ DIN :

PREŞEDINTE CANACHEU CLAUDIA

GREFIER RADU MARIANA

Pe rol soluţionarea acţiunii în contencios administrativ formulată de reclamantul CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII în contradictoriu cu pârâtul MATEIŢĂ ION.

La apelul nominal făcut în şedinţă publică au răspuns reclamantul CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII, prin consilier juridic .... cu delegaţie la dosar şi pârâtul MATEIŢĂ ION personal şi asistat de avocat ...., cu împuternicire avocaţială la dosar.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de şedinţă, după care:

Curtea acordă cuvântul pe propunere de probe.

Reprezentantul reclamantului solicită încuviinţarea probei cu înscrisurile depuse la dosar.

Apărătorul pârâtului solicită încuviinţarea probei cu înscrisurile depuse la dosar.

Curtea apreciază că proba cu înscrisuri solicitată de ambele părţi este utilă, concludentă şi pertinentă soluţionării cauzei şi o încuviinţează.

Curtea constată cauza în stare de judecată şi acordă cuvântul pe fond.

Reclamantul, prin consilier juridic, solicită admiterea acţiunii şi constatarea existenţei calităţii de colaborator al Securităţii în ceea ce îl priveşte pe pârât, arătând că sunt îndeplinite condiţiile prev. de art. 2 lit. b din OUG 24/2008. Arată că pârâtul a pus la dispoziţia organelor de Securitate garsoniera în care locuia şi că punerea la dispoziţie s-a făcut în mod voluntar.

Pârâtul, avocat, solicită respingerea acţiunii arătând că din înscrisurile aflate la dosar nu reiese caracterul voluntar al punerii la dispoziţie a garsonierei. Susţine că angajamentul a fost făcut în perioada în care pârâtul efectua stagiul militar şi că a primit ordin de la ofiţerul superior să pună casa la dispoziţie.

C U R T E A,

Prin acțiunea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 01.02.2013, reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII a chemat în judecată pârâtul MATEIȚĂ ION solicitând instanței să aprecieze asupra calității pârâtului de colaborator al Securității.

În motivarea acțiunii a arătat că prin cererea nr. P 7031/10/25.05.2010, adresată C.N.S.A.S. de către Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989, se solicita verificarea în ceea ce îl privește pe pârât, în calitate de luptător pentru victoria Revoluției din decembrie 1989. Având în vedere prevederile art. 3 lit. z) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, cererea formulată de către Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989 este legală.

Așa cum rezultă din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/I/1274/09.06.2011, precum și din înscrisurile atașate acțiunii, pârâtul, fiind militar în termen, a fost recrutat de către Grupul de pompieri al municipiului București, Biroul C.I. (Contrainformații), în calitate de gazdă a casei de întâlniri, la data de 22.11.1978, sub numele conspirativ „VICTORIA", „pentru efectuarea întâlnirilor cu rețeaua informativă din mediu și din rândul cadrelor". A fost abandonat din rețea la data de 10.02.1979. Câteva zile mai târziu a fost recrutat din nou în calitate de gazdă a casei de întâlniri, de către U.M. 0195 București (subunitate a C.I.E.), sub numele conspirativ „MIHĂIȚĂ", „pentru realizarea unor întâlniri cu rețeaua informativă în timp util și conspirat. A fost abandonat din rețea la data de 19.02.1980.

Reclamantul a apreciat că este îndeplinită prima condiție reglementată de art. 2 lit. b din OUG 24/2008, pentru a se constata colaborarea prin facilitarea culegerii de informații, condiție referitoare la înlesnirea activității de culegere de informații de la rețeaua informativă să se facă prin punerea la dispoziția organelor de securitate „a locuinței sau a altui spațiu" deținut.

Această condiție este realizată deoarece, potrivit documentelor întocmite de ofițerii de Securitate, aceștia l-au contactat pe pârât la data de 22.11.1978, pentru folosirea garsonierei sale ca și casă de întâlniri pentru rețeaua informativă". În procesul recrutării nu au rezultat probleme deosebite. /.../ Din proprie inițiativă ne-a semnalat unele abateri și aspecte negative din comportarea unor militari în termen, ciclul II, respectiv poziția neregulamentară față de militarii de ciclul I. De asemenea, „de comun acord am stabilit legenda de folosire a casei de întâlniri, fiind instruit ca la unele întrebări puse de locatari sau de părinții săi să spună că <persoanele

care îl vizitează sunt colegi de serviciu, care uneori vin la el pentru a se pregăti în vederea susținerii unor examene la facultate>."

După abandonarea din 10.02.1979, este recontactat de către organele de Securitate la data de 18.02.1979, „ocazie cu care am abordat problema recrutării sale în calitate de gazdă casă de întâlniri". „Cu această ocazie i-am explicat despre înalta îndatorire patriotică de a sprijini organele de securitate, aspect cu care Mateiță Ion a fost de acord. Apoi i-am solicitat să pună la dispoziție locuința sa în vederea rezolvării unor probleme de serviciu. După ce Mateiță Ion a consimțit fără rezerve, am trecut la instruirea sa pe linia păstrării secretului colaborării şi a legendei sub care voi apărea în locuința sa. În acest sens, de comun acord, s-a stabilit ca față de vecini să figurez ca un văr al său, student la Academia Ştefan Gheorghiu, care vine împreună cu un coleg al său să studieze în linişte." După cum se poate observa, în ambele perioade, pârâtul a pus la dispoziția organelor de Securitate, locuința sa, pentru realizarea unor întâlniri cu rețeaua informativă.

Precizează că, din construcția textului de lege rezultă că este irelevant dacă în casa de întâlniri au fost sau nu introduse surse, de asemenea, este irelevantă natura informațiilor pe care rețeaua introdusă în casa conspirativă a furnizat-o Securității. Altfel spus, pentru reținerea calității de gazdă a unei case de întâlniri nu trebuie ca sursele să furnizeze informații care să se refere la atitudini sau activități îndreptate împotriva regimului. O interpretare contrară nu poate fi acceptată pentru următoarele motive: în primul rând, niciuna dintre cele două părți - ofițerul, respectiv gazda - nu aveau cum să prevadă, la momentul punerii la dispoziție a spațiului, ce fel de informații vor putea oferi colaboratorii care vor intra în imobilul respectiv. în plus, gazda nici nu participa la întâlnirile dintre ofițer şi surse. În al doilea rând, o atare interpretare nu poate fi primită pentru că ar însemna că stabilirea calității de gazdă (colaborator prin facilitarea strângerii de informații) să depindă exclusiv de activitatea unor terți. Deci, calea aleasă de legiuitor se justifică prin aceea că gazdele caselor aveau, în angrenajul Securității, un rol mult mai important decât cel al informatorilor. În plus, această categorie de colaborare nu permite subclasificări pe criterii morale, la fel ca în cazul informatorilor a căror activitate este analizată în funcție de conținutul delațiunilor furnizate

De asemenea, este îndeplinită şi cea de-a doua condiție constând în punerea la dispoziția Securității a spațiului în mod voluntar, fapt dovedit atât prin semnarea a două angajamente: „Angajament", 22.11.1978, olograf, semnat cu nume real: „Subsemnatul MATEIȚĂ ION, /.../mă angajez să pun la dispoziția organelor de contrainformații militare locuința mea pentru rezolvarea unor probleme de serviciu. De asemenea, mă angajez să nu divulg nimănui acest lucru şi să păstrez în secret colaborarea mea cu organele de contrainformații militare. „Angajament", 19.02.1979, olograf,

semnat cu nume real: "Subsemnatul MATEIȚĂ ION, /.../. Cunoscând că apărarea securității Statului este o îndatorire patriotică mă angajez prin prezenta de a pune la dispoziția organelor de securitate locuința mea pentru rezolvarea unor probleme de serviciu. Mă angajez să nu divulg față de nimeni şi să păstrez în secret colaborarea mea cu organele de Stat", cât şi prin consemnările ulterioare ale ofițerilor care dovedesc că pârâtul a aprobat utilizarea casei de întâlniri: „Pe perioada colaborării <MIHĂIȚĂ> a dat dovadă de corectitudine şi conspirativitate în legătura cu organele noastre. /.../."

Pârâtul a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii precizând că era militar în termen la data când a fost contactat de Grupul de pompieri al municipiului Bucureşti, Biroul CI pentru a le pune la dispoziție garsoniera pe care o deținea la acel moment în proprietate.

Nu pretinde că nu cunoştea scopul, motivul pentru care i s-a cerut acest lucru, însă arată că, tocmai datorita calității sale de militar în termen, nu putea opune rezistenta unei astfel de cereri. A fost amenințat cu repercusiuni care l-au speriat, repercusiuni care se puteau uşor pune in aplicare având in vedere condiția sa de militar in termen la acea data.

Faptul ca a fost pus in situația de a semna doua angajamente nu dovedeşte deloc caracterul voluntar al acțiunii, ci dovedeşte frica de repercusiuni a tânărului militar in termen care era atunci . I s-a explicat clar de către ofițerii superiori că în cazul în care va refuza sa semneze va avea de întâmpinat o viata nu grea, ci deosebit de grea în cursul executării perioadei obligatorii de militărie. Perioada de militărie nu este tocmai perioada in care poți sa îți refuzi superiorul fără să te aştepți la consecințe grave si foarte grave.

Susține că nu a furnizat informații indiferent sub ce forma lucrătorilor Securității, ca nu a participat in nici un fel la activitățile pe care aceştia le-au organizat in garsoniera sa.

Incriminarea faptei de "... înlesnire a culegerii in informații de la alte persoane prin punerea voluntara la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu.." a fost stipulata de completarea adusa de Legea 293/2008 pentru fapte care se desfăşoară voluntar, deci fără nici o îngrădire din partea organelor Securității şi nu se referă la cazul său concret.

Au fost depuse la dosar copii ale următoarelor înscrisuri : Nota de Constatare nr. DI/I/1274/09.06.2011, cererea de verificare nr. P 7031/10/25.05.2010 adresată CNSAS de către Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989, înscrisuri din dosarele având cotele CNSAS R 319233 şi SIE 55358.

Analizând înscrisurile aflate la dosar, Curtea reține că dosarul având cota CNSAS R 319233 îl are ca titular pe pârât, recrutat la data de 22.11.1978, în calitate de gazdă a casei de întâlniri „Victoria", de ofițerul de contrainformații al Grupului de pompieri Bucureşti, unitate în care îşi

satisfăcea stagiul militar, pentru efectuarea întâlnirilor cu rețeaua informativă de mediu şi din rândul cadrelor.

În dosar se află Angajamentul din 22.11.1978, olograf, semnat cu numele real, prin care pârâtul se angaja să pună la dispoziția organelor de contrainformații militare locuința sa pentru rezolvarea unor probleme de serviciu. De asemenea, se angaja să nu divulge nimănui acest lucru şi să păstreze în secret colaborarea cu organele de contrainformații militare.

În raportul privind felul cum a decurs recrutarea pârâtului ca gazdă a casei de întâlniri „Victoria", din 22.11.1978, întocmit de mr. C.N. de la Grupul de pompieri Bucureşti – Contrainformații, se menționează că după recrutare, a fost instruit asupra comportării sale, a modului de ținere a legăturii şi în mod deosebit asupra păstrării conspirativității legăturii cu organele de contrainformații, fiind instruit ca la unele întrebări puse de locatari sau de părinții săi să spună că „persoanele care îl vizitează sunt colegi de serviciu, care uneori vin la el pentru a se pregăti în vederea susținerii unor examene la facultate".

La data de 10.02.1979 este întocmit raportul cu propuneri pentru încetarea legăturii cu gazda casei de întâlniri „Victoria", dar la data de 19.02.1979, pârâtul este recrutat în calitate de gazdă a casei de întâlniri „Mihăiță", de lt. maj. C.V. de la U.M. 0195 Bucureşti, semnând în acest scop un angajament olograf, cu numele real, prin care se angaja să pună la dispoziția organelor de securitate locuința sa pentru rezolvarea unor probleme de serviciu şi să nu divulge față de nimeni şi să păstreze în secret colaborarea sa cu organele de stat.

Acest angajament se află în dosarul având cota SIE 55358, care conține şi raportul asupra modului cum a decurs recrutarea pârâtului, din 19.02.1979, în care se consemnează că după ce pârâtul a consimțit fără rezerve să pună la dispoziție locuința sa, a fost instruit pe linia păstrării secretului colaborării şi a legendei sub care lt. maj. C.V. va apărea în locuința sa. De comun acord s-a stabilit ca față de vecini, acesta să figureze ca un văr al pârâtului, student la Academia Ştefan Gheorghiu, care vine împreună cu un coleg al său să studieze în linişte.

La data de 19.02.1980, lt. maj. C.V. de la UM 0195 Bucureşti, întocmeşte raportul cu propuneri de abandonare a casei de întâlniri „Mihăiță", în care se menționează că pârâtul a dat dovadă, pe perioada colaborării, de corectitudine şi conspirativitate.

Curtea apreciază că în cauză sunt îndeplinite condițiile reglementate de art. 2 lit.b teza IV din OUG 24/2008 pentru a se constata calitatea pârâtului de colaborator al Securității.

Potrivit acestor dispoziții, colaborator al Securității este şi persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea.

Rezultă că pentru a se reține calitatea unei persoane de colaborator al Securității în această formă, este necesară îndeplinirea cumulativă a două condiții: înlesnirea activității de culegere de informații de la rețeaua informativă să se facă prin punerea la dispoziția organelor de securitate a locuinței sau a unui alt spațiu pe care îl deținea și punerea la dispoziție a spațiului să se facă în mod voluntar.

Cu privire la prima condiție, se constată că aceasta este îndeplinită, pârâtul punând la dispoziția organelor de securitate locuința sa pentru rezolvarea unor probleme de serviciu.

Este îndeplinită și condiția privind caracterul voluntar al punerii spațiului la dispoziția Securității, în cele două angajamente pe care le-a semnat precizând că va pune la dispoziția organelor de contrainformații militare, respectiv, de securitate locuința sa, iar într-unul din rapoartele asupra modului cum a decurs recrutarea se menționează că pârâtul a consimțit fără rezerve să-și pună locuința la dispoziție.

Cu privire la această condiție se arată în întâmpinare că era militar în termen și că atunci când a fost contactat pentru a pune la dispoziție locuința, a fost amenințat cu repercusiuni care l-au speriat.

Apreciază că semnarea celor două angajamente nu dovedește caracterul voluntar al acțiunii, ci frica de repercusiuni, explicându-i –se de către ofițerii superiori că dacă va refuza să semneze, va avea o viață deosebit de grea în cursul executării perioadei obligatorii de militărie.

Curtea constată că susținerile pârâtului referitoare la amenințările la care a fost supus sunt lipsite de suport probator, astfel că nu se poate reține vicierea consimțământului său la momentul semnării celor două angajamente.

Faptul că era militar în termen atunci când a fost contactat pentru a pune la dispoziție locuința sa nu duce în mod automat la concluzia că asupra sa au fost exercitate presiuni de către ofițerii care l-au contactat, pârâtului revenindu-i sarcina probei sub acest aspect.

Cum dovada unor astfel de presiuni nu a fost făcută în cauză, se reține caracterul voluntar al punerii de către pârât la dispoziția Securității a locuinței sale.

Se mai arată în întâmpinare că nu a furnizat informații lucrătorilor Securității și nu a participat în niciun fel la activitățile pe care aceștia le-au organizat în locuința lui.

Susținerea este irelevantă în soluționarea cauzei, având în vedere că disp. art.2 lit. b teza a IV a din OUG 24/2008 nu reglementează pentru reținerea calității de colaborator al Securității în această formă, condițiile ca persoana care pune locuința sa ori un alt spațiu la dispoziția Securității să furnizeze informații lucrătorilor Securității și să participe la activitățile desfășurate în spațiul pus la dispoziția Securității.

Singurele condiţii ce trebuie îndeplinite în acest scop sunt înlesnirea activităţii de culegere de informaţii de la reţeaua informativă prin punerea la dispoziţia organelor de securitate a locuinţei sau a altui spaţiu deţinut şi caracterul voluntar al punerii la dispoziţie a spaţiului, condiţii care sunt îndeplinite în speţă.

Faţă de aceste considerente, în temeiul disp. art.11 din OUG 24/2008 Curtea va admite acţiunea şi va constata existenţa calităţii de colaborator al Securităţii în privinţa pârâtului.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂŞTE:

Admite acţiunea formulată de reclamantul CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII, cu sediul în Bucureşti, str. Matei Basarab nr.55-57, sector 3 în contradictoriu cu pârâtul MATEIŢĂ ION, domiciliat în Bucureşti, ..., sector 4.

Constată existenţa calităţii de colaborator al Securităţii în privinţa pârâtului.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunţată în şedinţă publică, azi 02.04.2013.

PREŞEDINTE
Canacheu Claudia

GREFIER
Radu Mariana

ROMÂNIA * CURTEA DE APEL BUCUREŞTI SECŢIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL 33G3

CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECŢIA Cont. Adm. şi Fiscal
Prezenta copie fiind conformă cu originalul aflat în dosarul acestei instanţe Nr. 864/2/2013 se legalizează de noi.
GREFIER ŞEF

CONFORM CU ORIGINALUL

S-a anulat chitanţa/foaia de vărsământ Nr. ..../ .... în sumă de .... lei

GREFIER ŞEF

Definitivă şi irevocabilă prin respingerea recursului ca nefondat dec. civ. nr. 2763/11.06.2014 în dos. 864/2/2013 [illegible]

Red. C.C./Tehnored.R.M./4 ex./22.04.2013